

А кохання має крила

Ти говорив:

«Прощатись треба».
Дивилась з сумом я на тебе.

Слова були такі холодні,
Мов камінь, сипались в долоні.

А я мовчала, чорна в горі.

Раптово щось здушило в горлі.

І вітер, незбагнено дикий,

Зривав з мого волосся квіти.

...А далі не було нічого.
Лиш в тернах —
марєво-дорога.
* * *

А кохання має крила —
Прилетіло, відлетіло.
Взимку весну дарувало,
А весною сніг послало.

Вся природа оживає —
В мене ж серце замирає:
Одинока я, одна..

Нащо ж так буя весна?

Алла МИХАЛЬЧУК.
с. Горбаків.